

staldning hjemme hos vedkommende Eier selv. Hele Loven kjender slet ikke noget til den Tanke at berøbe Eieren en midlertidig Dispositionsret over hans Dyr og at sætte disse ind i en offentlig Stald. Det er Noget, Loven slet ikke kjender til. Altsaa, den kjender kun en Kontrol med Dyrene i Eieren eget Bærg, og da paalægges der vel derved Eieren Udgifter, men det er aldrig faldet Loven ind at paalægge Eieren Udgifter for en Opstaldning og Pleie af Dyr, som ikke foregaaer under hans eget Tilshyn. Dette er altsaa fuldstændig udenfor Loven. Den Krone, som af Ministeren opkræves, opkræves tværtimod Loven, idet det udtrykkelig i Lovens § 13 udtales, at Udgifterne til Veterinærtilshynet skal udredes af det Offentlige, medens der i Resolutionen, som er udvirket af den høitærede Minister, staar, at samtlige Udgifter ere det Offentlige uvedkommende. Nu siger den høitærede Minister, at det altid har været Praxis. Men jeg kan ikke se, at dette egentlig berettiger den høitærede Minister til at gjøre det; thi er denne Praxis virkelig stik imod Loven, saa undskylder det ham ikke, om det er gaaet saadan i en hel Række af Aar; men jeg har da ogsaa megen Grund til at betvivle, at den høitærede Ministers Oplysning i saa Henseende er rigtig. Det er mig nemlig meddelt af en Mand, som selv har været Politidyr læge i Aarene nogle og Trede, at da fandt det ikke Sted; han havde selv haft mangfoldige Forretninger af den Art og havde altid faaet sine Udgifter refunderede af vedkommende Amt og aldrig af vedkommende Private. Jeg betvivler derfor, at den høitærede Indenrigsministers Oplysning er korrekt, og jeg vil i ethvert Tilfælde anmode den høitærede Minister om at gjøre denne Sag til Gjenstand for en virkelig Underfølgelse, om det forholder sig saaledes; jeg skal da gjerne fra min Side skaffe de Bevisligheder tilstede, som behøves. Men hvad der i ethvert Tilfælde staar fast er, at ulovligt er ulovligt. Nu siger den høitærede Minister saa, at det gjør Ingenenting; en Krone pr. Dyr, hvad betyder det! Ja, lad os nu antage, at Importen af Kvæg til Kjøbenhavn er 30,000 Stykker om Aaret — det har den da været tidligere — saa er det 30,000 Kr., som gaa ud af Kreaturhandlernes eller Kjøbernes Lomme og over i Veterinærernes Lomme. Det er muligt, at dette er den høitærede Minister ganske ligegyldigt; men man kan dog ikke sige, at det ikke betyder Noget, at 30,000 Kr. gaae ligefrem ud af Kreaturhandlernes Lomme og over i Veterinærernes Lomme. Derhos siger den høitærede Minister, at det er en meget

lemfældig Maade, hvorpaa denne Sag foretages og Kontrollen sker, men ogsaa der er den høitærede Minister urigtig underrettet. Det er ikke nogen lemfældig Maade, idet nemlig den Maade, hvorpaa den foregaaer, er, at Dyrene tages fra Eieren og opstaldes her i Kjøbenhavn, og det sker paa en saadan Maade, at Eieren er ikke blot fuldstændig berøvet Dispositionsretten over Dyrene, men ogsaa affkaaren fra at have Tilshyn med sine egne Dyr, og saa findes der desuden den ganske mærkværdige Bestemmelse opslaaet paa det Sted — i det Mindste fandtes den der da for nogle Ager siden — at denne Opstaldning sker paa Eierenes Risiko. Hvis nu dette Hus brænder, eller der sker en eller anden Ulykke, saa er det for Eierenes Risiko; man tager altsaa Dyrene fra ham, berører ham Retten til at passe dem, og sker der en Ulykke, saa siger man: Vær's go', det er Din Risiko, det gaar paa! Det falder den høitærede Minister en lemfældig Maade. Men ikke blot det. Hvis der sker en Ulykke med Dyrene, bryder Staten sig heller ikke om det, og den gjør det endogsaa umuligt for vedkommende Eier selv at tilse sine Kreaturer om Natten. Om Natten er der lukket, og den Betjent eller Opsynsmand, der har Nøglen, er hjemme, og hvor han er, der er Nøglen; der kan ingen Andre komme ind paa Stedet og se til Kreaturerne. En Folge af denne Mangel paa den fornødne Pasning har da ogsaa været, at for en Ko, der var indsat der og havde tælvet om Natten, var Kalven død. Dette generer imidlertid slet ikke den høitærede Minister, thi det er Altsammen Ting, der betragtes som ligegyldige, naar man blot har denne overordentlig nyttige Foranstaltning af 24 Timers Karantæne for svensk Kvæg. Naar den nu saa endda var nyttig; men isjor have vi jo hørt fra den høitærede Ministers egne og saghyndige Autoriteter, at den slet ingen Ting betød, idet de jo erklærede, at den ondartede Sugesyge kunde være latent hos Dyrene, om det saa skulde være i Maanedes, og de kaldte jo selv dette Tilshyn fuldstændig illusorisk. Man hører altsaa, at det er et illusorisk Tilshyn, der stik mod Bestemmelserne i Loven af 1857 opkræves Udgifter, uden at derved hidføres nogenjomhelst Fordel, men blot betydelige Ulemper for vedkommende Eier og vedkommende Affender, og det er denne Foranstaltning, som den høitærede Minister vedblivende vil opretholde. Det forekommer mig, at det, at Ministeriet, der paa andre Omraader ikke er saa overordentlig energisk, netop koncentrerer sin Energi paa en baade ulovlig og uheldig Foranstaltning, saaledes som denne altsaa er, just ikke er tilfaldende.